

Christina Munkelid.

Kandy 12 mars 1929.

Finlands Nationalmuseum Hfors

Gönder Eder i dag de outalade skäp (som jag guds)
De sänder alla 3 under samma ad. Tänkigt kan jag
sin gamla färg efter vad jag kan bedöma. Borskaftet finnes
inuti hönshölet. Beträffande pilspetsarna kan jag ledsamt säga
ej lärna några närmare upplysningar, emedan de härstamma
från en äldre samling av stenar och smäckskal, däribland purpur
och taggsmäckskal. De äro antagligen bryta i Hfors eller Petrograd
för cirka 40 a 50 år sedan. På grund av stenarten skulle jag nästan
antaga att de härstamma från mellersta nordamerika, jag ej
jag ej tar miste, hade ungefär samma slags stenarter där förekomma.
Som pilspetsarna intressera mig rätt mycket, vare jag, och mycket
förbunden om Ni vill medela vilken Eder ärligst äro om den insända
pilspetsen.

Å det tillä. bodskäpet vill jag ej fasthålla något pris
utan får Tm Hakman betala för det vad han anser det värdt.
Klockskäpet är riktigt vackert och får jag lykebörda. Tm Hakman till
ett sådant köp, jag hade det varit min pinnels egendom, hade jag ej
rätt det för 500 ml.

Köpbekings Salt.

av Finnild

Jacob Tezengrens
 stipendiatberättelse om grävningar
 och underökningar i Kronoby, Esse och
 Voro sommaren 1928

Sid 15, 14, 13

Arvella 10 ark.

Berättelse över några arkeologiska fältforskningsarbeten, utförda i Kronoby och Vörå sommaren 1928 av undertecknad med understöd av Finska Fornminnesföreningen.

Kronoby.

Undersökningarna i Kronoby, dit jag antände den 9 juli, och där jag erhöll bostad på Leander Krokfors hemmansgård i Pärvas by, c:a 6 km öster ut från järnvägsstationen, vidtogs följande dag och fortgingo till den 14 i samma månad. Efter rådplägning med byggnadsarbetaren Arthur Finnilä hade jag beslutat, att såsom det första föremålet för mina grävningar välja ett röse på den s.k. Katabacken, belägen på borden Alfred Krokfors skogsskifte i Pärvas by, omkring 2,5 - 3 km från Huderbacka hemmansgård, på kartan upptagen som Hagglund. De av hr. Finnilä på den s.k. Rifinnöjen upptäckta rösena föreföllo mig nämligen, efter den beskrivning jag erhållit över desam-

1) Taasan lääri. Suomenmaa - teoksen VII-osan karttaliite.

ma, mindre lockande. På grund av deras ringa storlek uppfattade jag dem såsom varande endast odlingsrösen. I det av mig valda röset på Kåtabacken hade däremot, enligt uppgift av såväl Leander Krokfors som Finnilä, en torpare Matts Asp-lund - död sedan flere år tillbaka - för c:a 30 år sedan funnit en fingerering av brons - en uppgift som dock, på grund av det fullständigt negativa resultat undersökningen av ifrågakvarnaden röse gav, knappt kan vara trovärdig.

Kåtabacken utgöres av en tämligen hög grusås, bevädd med blandskog och löpande i riktning N-S mellan bärrmarker, av vilka de på västra sidan betagna äro synnerligen vidsträckt. Vid en besiktning av åsen antecknade jag utom det röse - här kallat n:o 1 - , som skulle bli föremål för undersökning, ett annat röse, beläget 200-250 m i rak sydlig riktning från det förra, c:a 9 m i diam., mycket söndergrävt i mitten, där stenarna nästan fullständigt bortplockats och en del av jordlagret undersökts. Ett tredje röse befanns ligga c:a 150 m i sydvästlig riktning från n:o 1, alldeles i bärrlaggen. Det mätte 7 à 8 m. i diam.; i dess norra del stod en större järdfast sten, och söder om denna fanns en djup grop, tydligen åstadkommen av skatt-sökare, och vid tillfället delvis fylld av vatten, på grund av det höga vattenståndet i bärret. Detta sistnämnda röse ville jag dock beteckna såsom något osäkert. Det syntes mig ligga allt-

för lågt i förhållande till den angränsande härr-
marken.

Undersökning av röset n:o 1, Kätabacken.

(13)

Röset var mycket sönderplockat i mitten, på
båda ställen ända till markytan. Stenarna ha-
de blivit kastade mot periferien, där en vall
uppkommit. I centrum fanns ganska få ste-
nar, vid kanten åter kunde man räkna
sten i 4-5 lager. De värlade i storlek från
klapperstenar till huvudstora och större. I rösets
inre delar anträffades under grävningen ett par,
tre större block, betagna helt eller delvis under
markytan.

Grävningen vidtog vid södra kanten av
röset. Jorden innehöll ställvis rätt mycket kol
i mindre stycken, vilka lägo dels direkt un-
der stenarna, dels inbäddade i jorden, dock
till ganska ringa djup (10-12 cm). Resultatet
av grävningen blev fullständigt negativt, i det
att varken brända ben eller fynd anträffa-
des.

Bilagor: 1 st. fotografi, 1 st. karta.

(13)

Da de två andra rösena på Kätabacken
sågs ännu mer skadade ut än det undersök-
ta, beslöt jag, att inte fortsätta här utan för-
lägga de följande grävningarna till Ripinn-
öjen, hörande till Hopsala by (namnet på
ägaren av skogsmarken därstädes kunde jag ej få

upplysning om). Vägtängden till "ön", räknad från Leander Krokfors gård, uppskattade jag till minst 7 km; vandringen tog nämligen jämnt 2 timmar i anspråk! Den var synnerligen ansträngande, emär den måste föreläggas genom ställvis stigfös ödemark, bestående till en betydande del av sanka mossmarker.

Rifinnöjen visade sig vara en skogbevuxen holme, omkring 2 km lång, omgiven av en vattensjuk högrosse, som tidigare troligen varit en sjö. Sydost om holmen ligger ett träsk, som ännu ej övergått i mosse. Lätt namn har Rifinnöjen enligt folktraditionen erhållit därav, att en finne i forna tider bosatt sig här samt uppfört en rida (ett pöte²), vilken även tjänat honom som bostadstuga. denna tradition syntes mig på en viss trovärdighet. på grund av de tecken till en tidigare bosättning jag, efter en oklär granskning av platsen, antäffade, och vilka, såsom av bilagda kartsnitt - uppgjord med tillhjälp av kompass och stegmätning - framgår, utgjordes av en gammal tjärval, 5 st. v:a 2 m breda och 0,3 - 0,4 m höga stennuror (inhägnader³) samt en husgrundslignande stensättning alldeles invid en av dessa.

På platsen antecknade jag 21 rösen, vilka alla, på ett undantag när, ligga strax norr om samt mellan de två längsta stennurorna. Deras storlek och beskaffenhet framgår av följande förteckning:

¹ Avståndet från Rifinnöjen till ena sockengränsen var helt kort.

- N° 1 runt, 3 m i diam.,
 " 2 " 1,5 " " "
 " 3 fullkonligt förstört, djup grop, stenarna kringkastade.
 " 4 avlångt, 2,5 x 1,5 m,
 " 5 runt, 2 m i diam.,
 " 6 " 3 " " "
 " 7 " 2,5 " " "
 " 8 fullkonligt förstört, c:a 1,5 m i diam.,
 " 9 " " 2 " " "
 " 10 avlångt, 3 x 2 m,
 " 11 " 4 x 2 " "
 " 12 runt, 3,5 m i diam. (se mig senare undersökt)
 " 13 " 3,5 " " " (" " " "
 " 14 " 2 " " "
 " 15 " 2 " " "
 " 16 avlångt, 5 x 2,5 m,
 " 17 " 3 x 2 " "
 " 18 " 6 x 2,5 " (i mitten av röset
 väder en hög björk),
 " 19 runt, 3 m i diam.,
 " 20 " 3 " " "
 " 21 " 2 " " " (mycket söndergrävt).

På grund av de nyss anförda lämningarna
 av en nybyggarebosättning på platsen samt rösenas
 ringa storlek, deras sammansättning av små
 stenar och över huvud stående likhet med de
 av mig i Nora uti Lotlaks bys skogsmarker
 i hundratal anträffade obetydliga stensättnin-
 garna, styrktes jag ytterligare i min förut-

fattade mening om rösena på Rifinnöjen såsom lämningar av ett härstädes vägen gång i tiden idkat svedjebruk. Denna min uppfattning visade sig emellertid, åtminstone beträffande de två av mig undersökta rösena, vara oriktig, såsom av följande redogörelse framgår.

Undersökning av röset n:o 12, Rifinnöjen.

Sedan mosstäcket och övrig ytvvegetation avlägsnats, framträdde ett litet, vackert, alldeles oskadat röse, c:a 0,6 m högt, sammansatt av över huvud mindre, till övervägande del kantiga, stenar. De största av dessa voro något större än ett manshuvud, mellan dem låg rikligt med s. k. klappersten. I norra delen av röset fanns dock ett något större block av ett par, tre mansbördors storlek, och ett par dylika, något mindre, lågo även här under markytan. I mitten av röset kunde 8-9 stenslag räknas.

När stenarna blivit avlägsnade, framträdde hela rösbottnen alldeles svartfärgad av kol och sot. Dessa lämningar av likbålet visade sig ovanligt starkt framträdande vid den därpå följande grävningen, som vidtoogs vid norra ändan av graven. Här sträckte sig kol- och sotlagret till ett djup av 25-30 cm och innehöll en massa mindre av elden nästan fullständigt söndersmulade stenar. I den västra och södra delen av graven var kulturlagret något tunnare (c:a 10 cm). Dock befann sig vid platsen för fyndet n:o 3 en sotgröp av omkr. 30 cm:s djup. - De vid gräv-

ringen anträffade obrända djurbenan och tänderna lågo strödda över hela graven; de flesta - bland dem käkbenstycket - likväl i den norra och östra delen.

Fynd.

1. Långt järnföremål (pilspets?).
2. Sånge till en kniv (?).
3. Litet stenkärl med häll.

Järnfragment, brända & obrända ben.

Bilagor: 1 st. fotografi, 1 st. karta.

Undersökning av röset n:o 13, Rijnövåjen.

Detta röset befann sig blott 1 m. sydväst om n:o 12 och var av samma storlek och form som detta, men uppbyggt av något större stenar samt i sin västra del höljt av ett tunt jordlager. De största stenarna - av en dryg mansbördas storlek - lågo överst på röset. Dessutom innehöll detta i sin sydöstra del en obetydligt över ytan uppstickande större stenhäll (på kartan märkt St. h.). När stenarna omkring hällen avlägsnats - den visade sig senare ha en nästan fullständig rektangulär form - befanns den stå i svagt lutande ställning på den ena långsidan och med denna bottnande ett stycke ned i jorden. Dimensionerna voro 90 x 50 x 10 cm. - Också i denna grav hade en stark likbränning ägt rum. Hela rösbotten var svart av sot och kol, och vid grävningen påträffades ovanligt rikligt med kol, ofta stora stycken, över hela graven till ett djup av 25-35 cm. Kulturlaget innehöll massor av mindre, mycket skärbrända stenar och av ett grovt grus, som upp-

kommit av utav hettan fullständigt söndermulade så-
 dana. På flere ställen i kulturlaget anträffades till
 ett djup, värlande mellan 15 - 35 cm, delar av delvis
 ej fullt förbrända stockar, mätande i diam. 10 - 12
 cm (utvärkta på kartan med parallella, streckade
 linjer). De kunde blottas vid försiktigt avlägsnande av
 den omgivande jorden, men vid försök att upptaga
 dem, föll de sönder i mindre stycken. På ett par
 ställen kunde tydligt skönjas, att stockarna legat
 korsvis.

Röset gav inga andra fynd än obetydligt brän-
 da ben och några skårvar av obrända d:o.

Bilagor: 1 st. fotografi, 1 st. karta.

Det var min avsikt att fortsätta arbetet på
 Riffinöjen och undersöka åtminstone ett par till
 av dessa egendomliga små rösen för att kunna
 konstatera, hururda gravar även i fortsättningen
 skulle anträffas och, i så fall, möjligen ett eller
 annat föremål, varigenom denna ödemarksbosätt-
 ning kunnat tidfästas, bringas i dagen. En fot-
 skada (skavsår), ådragen under den långa och syn-
 nerligen ansträngande vandringen till denna avsides
 belägna "ö", tvang mig emellertid att avstå från
 min plan. Då jag nu icke alls kunde tänka
 på några längre strapatser, återstod för mig in-
 genting annat än att taga itu med ett röse,
 som anvisats mig av folkskolläraren Hj. Krokfors.
 Det låg endast 175 - 200 m i syddlig riktning från
 Leander Krokfors gård på nordöstra sidan av
 en liten bergklint, kallad Kuddoberget. Under-

2-51
 Su

sökningen, som gav ett negativt resultat, belyses närmare i efterföljande beskrivning.

Undersökning av röset n:o 1, Fåras by, Björn-
viks hemman, Kuddberget.

5415^a
Litet, lågt, örört röse, sammansatt av små stenar (de största av en ringa mansbördas storlek). Stenarna varo i mitten lagda i 6-7 lager. I norra och nordöstra delen av röset befanns bottnen bestå av ett lager grus och mull, värlande i tjocklek från 6-9 cm och tunnande av mot den södra delen, där berggrunden ställvis mötte omedelbart under stensättningen. Nära den södra kanten löpte dock i berget en mindre skreva, 7-10 cm djup, där jordfyllningen befanns innehålla något sot och vid sällningen gav obetydligt med små kolstycken.

Tunga fynd.

Bilagor: 2 st. fotografier, 1 st. karta.

Vid en besiktning av platsen närmast omkring ovanbeskrivna röse anträffade jag ytterligare följande:

N:o 2. 27 m i nordvästlig riktning från n:o 1, avlångt, 6 x 3 m; föreföll att vara oshadat. Detta röse ville jag - i likhet med det undersökta - med tämligen stor säkerhet räkna som ett verk av människohänder. Osäkra, möjligen endast naturbildningar, äro däremot följande 2 rösen på Kuddberget:

N:o 3. 5 m sydväst från n:o 2, mycket lågt,

avlångt, 3,5 x 2 m, på klippgrund och delvis sönderplockat. En smal stenbyggda, möjligen uppkommen av undankastade stenar, sammanbinder nästan detta röse med föregående.

N° 4. 4 m söder om n:o 3, något oregelbundet, 6 x 4 m, delvis sönderplockat.

*

Besök i Esse.

Då jag blivit anmodad, att i Esse taga i betraktande en i en mosse därstädes funnen ekstock, bestående av en urholkad trädstam, tog jag återvägen från Kronoby genom förnämnda socken. Bonden Alfred Backman, Över Esse, på vars mark den primitiva farkosten anträffats och i vars ägo den befinner sig, gav mig följande uppgifter om fyndet. På en honom tillhörig nyodling i Kaasjäms mosse, belägen c:a 3 km norr om kyrkan, hade en längre tid dikningsarbeten utförts. Den 15 sistlidne juni stötte en av hans arbetare, en gammal man, just vid sidan av dikesbotten på någonting, som liknade en stock. Gubbens vilja med en yxa pröva, hurvida hans förmodan var riktig, gav "stocken" några hugg och såg till sin häpnad, att ett hål uppkom och att "stocken" var ihälig. Förskräckt lämnade han platsen, begav sig till Backman och förklarade, att han ej längre ville arbeta med dikningen, - han hade nämligen stött på en "lickista" i mossen. Backman skyndade sig då till fyndstället och framgrävde den förmenta lickistan. Ekstocken låg i upprätt ställning på ett djup

av 60 cm, just vid gränsen mellan berälven och det förmultnade växtlagret.

Kaasjärve mosse, en lågmosse med förmultnad starr- och fräkenvegetation, är v:a 3 km lång och 2 km bred. Fyndet gjordes nästan mitt i mossen. För 5 år sedan, innan någon avdikning ägt rum, var mossen ganska vattensjuk, och vid bärgraving av växtligheten i densamma brukade man därför betjäna sig av andra (ett slags korta, breda skidor).

Ekstöcken var tämligen väl bibehållen. Mest skadad var den vänstra sidan (från fören sett), även den högra hade invid bakstammen en större skada, men var för övrigt nästan hel. Längden i botten, som var flatbilad, utgjorde 2,58 m, över stäv 3,11 m. Bredden i bakstammen, mätt över relingen till inre sidokanterna 0,38 m, d° på mitten 0,31 m, d° i framstammen 0,25 m. Sidans tjocklek, mätt på mitten av farkosten vid oskadad reling, 1,5 cm.

I Esse var min första åtgärd att anskaffa en amatörfotograf, som tog bifogade 4 st. bilder av ekstöcken. Självt gjorde jag en teckning i längd- och tvärgenomskärning av densamma. Då detta arbete ägde rum sent på kvällen under en knappt tillmätt tid, och jag vid mätningarna icke kunde erhålla någon medhjälpare, kunna teckningarna icke i varje detalj anses fullt precisionsmässiga, men de torde dock giva en någorlunda trovärdig bild av farkosten.

*

Tovä.

Kopierade
Vagnin Katalom!

Då av mitt stipendium ännu återstod så mycket, att jag kunde undersöka ett par vösen i Tovä, beslöt jag, att för detta ändamål välja de av mig senaste höst på Låg-peltkangas upptäckta två gravarna, vilka be-

funno sig på en av vallgravar ofta besökt plats och därför voro i fara, att när som helst bli föremål för kläfsingrikt ingripande. Rösena, vilka, som sagt, senaste höst blottades, sedan det av mossa, bäris och enrisbuskar bestående växtäckhet avlägsnats, lägo strax nordost om n:ris VIII & IX (se Arkeologiska Kommissionens karta) och be-tecknades av mig med ordningsnumren XVIII & XIX.

Undersökning av grav n:o XVIII, Lågpettkänges, Erik Klemets hm.

Lågt röse eller rättare sagt stenplan, bestående av öfver hundra mindre stenar, vilka egentligen blott på ett ställe (vid platsen för fyndet n:o 18) bildade en röseliknande upphöjning öfver markytan. Stenarna vid kanten av graven voro lagda i blott ett par lager, mot mitten i 3 å 4.

Grävningen påbörjades vid södra sidan av graven. Här anträffades genast sot och kol, skörbrända stenar, brända ben samt kerukshävar, vilka sistnämnda vid fortsatt undersökning visade sig vara spridda längs hela södra kanten av graven. Kulturlagret nådde här ett djup af 25-35 cm, därefter förtunnades det norr ut, och i hela östra och speciellt nordöstra delen af gravplatsen kunde blott här och var obetydliga strimmar af sot upptäckas i jorden. Dessa delar befinnas även markera ett så gott som fyrdelstomt område. Det enstaka fyndet (n:o 14) låg omedelbart under markytan, inbäddat i hvid, vit sand. Omkring och under den lilla röseliknande sten-

sättningen med fyndet n:o 18, som icke låg i jorden utan direkt ovanpå en sten och blottades, sedan ett par ovanom befintliga stenar borttagits, vidtog åter ett djupare kulturskikt (30-35 cm), mycket starkt sotblandat, och fortsatte mot nordväst, där det omkring fyndet n:o 20 fördjupades till c:a 50 cm och var i hög grad uppblandat med brända ben och keramikskårer. Även skörbrända stenar och mycket kol anträffades här, varav den slutsatsen möjligen kan dragas, att tvänne bälplatoser funnits inom området för graven. Vid fyndet n:o 21 och följande, vilka alla, med undantag av n:o 26 lägo ganska djupt (c:a 40 cm) fannas också ganska rikligt med sot och kol samt enstaka keramikskårer.

Fynd.

1. Del av ett järnföremål (remändbeslag²)
2. Herdestavformig prydnadsnål av järn.
3. D: , något större.
4. Holk av järn (till dotk eller svärd²)
5. Litet beslag av järn.
6. Järnknapp (till bälte²)
7. Hithuvud.
8. Fragment av 3 st. järnritar.
9. 5 st D:
10. (Finger²)-ring av brons.
11. 2 st. järnritar.
12. Järnfragment & liten krok/eller del av sotjäs².
13. Liten skäva
14. Betsel av järn (kväladat).
15. Kniv.

16. Liten nit & krok (?) av järn.
17. Bitar av en sländtrissa av lera.
18. Genom smältning deformerat bronsföremål.
19. Del av ett bryne.
20. Betsel av järn (treledat).
21. Söndrig, lyfformig "anhänger" till piska.
22. Lic.
23. Järnspets med ögla till piska.
24. Liten söndrigt järnföremål.
25. Järnring med beslag till piska.
26. 2 st. nitar.

Brända ben, lerkärns- & lerkliningsstycken, järn- och bronsbitar, en liten flat, cirkelformig sten (anträffades i värbeten av fyndet n:o 17; ämne till en sländtrissa?).

Undersökning av grav n:o XIX, Lägget-
kangas, Erik Klems hämn.

Gles, avlång stensättning, där blott i de södra och norra delarna ett något större antal stenar stucko upp över markytan. Grävningen börjades vid södra kanten. Här lägo stenarna, merendels ganska små, i 2 till 3 lager inbäddade i jorden. Nästan omedelbart anträffades brända ben, skörbrända stenar, sot och kol. Kulturlaget var tämligen grunt, blott 10-15 cm, utom i sydvästra hörnet av gravens, där det övergick i en sotgropp, 45 cm djup och innehållande de flesta av de på fynden jämte största delen av de brända benen och något lerkärns-

bitar. I sydöstra delen av graven, där det första fyndet gjordes, mötte vit sand direkt under stenarna, och den här anträffade stora järnringen låg på mycket ringa djup (8 cm).

Hela den övriga delen av graven visade sig vara fullständigt blottad på varje slag av fynd. Blott ställvis anträffades små kobbitar och kunde tunna sotstrimmor skönjas.

Fynd.

1. Stor järnring.
2. Bitar av ett armband av brons med gles vätnvaskliknande ornamentik och "ögon" i maskorna samt vertikala streckornamentik vid ändarna (släckman 10 g).
3. Del av en spiralhyska samt kedjelänkar av brons.
4. Liten blå, räfflad glaspärla.
5. Bit av ett beslag[?] av järn & brons.
6. Svårt bronsföremål (spänne[?])
7. 3 st. blåa, räfflade glaspärlor, 1 st. slät[?], 1 st. vit slät pärla av emailj.

Brända ben, järn- och bronsbitar, lerkärlstycken.

*

Hyantecknade rösen i Vörå på Lomby skogsmarker.

Under en excursion, som jag, med bondesonen Torner Rasmus som vägvisare företagit genom skogarna i västra Lomby, har jag antecknat följande rösen:

N:o 1. Ganska mycket söndergrävt, av massa övervälet, lågt röse, 7 m i diam., på en liten kulle på östra stranden av Lillträsket, Knuts hemmansmark.

N:o 2. Sydost om föregående och gränsande till detta, 3 m i diam., mossbetäckt, förefaller att vara oskadat.

N:o 3. På Martois skogskifte, på västra sluttningen av en mindre skogshöjd, c:a 200 m öster om Lillträsket ligger ett mycket sönderplockat röse 7x6 m. Lynes ursprungligen ha varit ganska högt. Vid södra kanten av röset en större sten 1,3 m. lång, 0,9 m hög.

N:o 4. Litet, lågt röse, 3 x 2,5 m, på sydvästra sidan av en större jordfast sten. Sammansatt av mindre stenar; kantstenarna dock något större. Beläget på Märten Rasmus' hemmansmark, omkring 3 km i sydväst från dennes gård. Stället är en låge ås, c:a 40 m norr om Skarvdals "pättin". Troligen blott ett vedjörse. - Flera mycket små, låga rösen, av samma utseende som stensättningarna i Lottlaks skogsmarker, ligga nämligen i närheten av röset n:o 4 på backliderna invid den s.k. Långrossen.

Vörå i augusti 1928.

Jacob Tenggren.

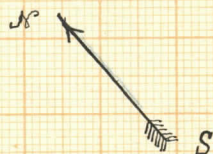
20

15

10

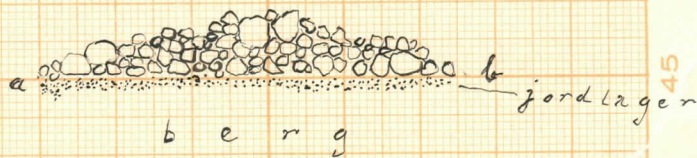
5

0

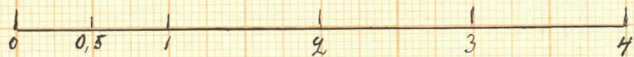

Kronoby, Pärås by,
Björnviks hemman,
Kuddberget.

1928.

Skala

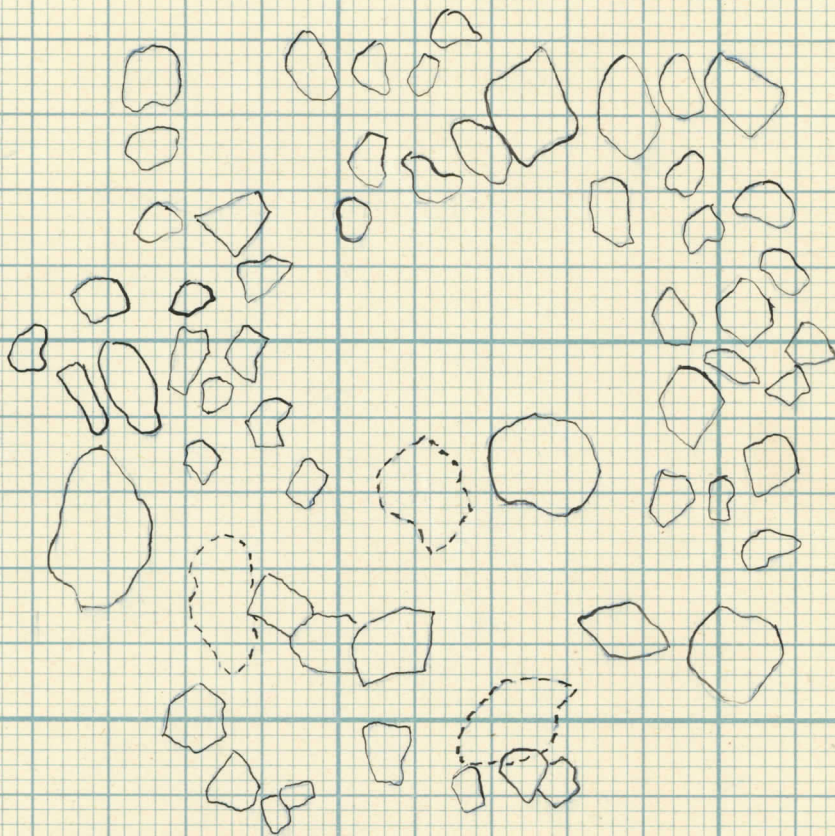
Jacob Tenggren.
1928

KRONOBY.

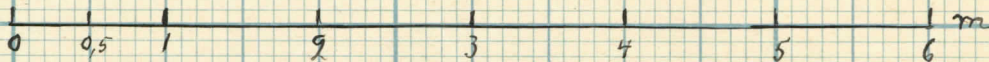
Påras by, Kåtabacken.

Atfr. Krokfors' skogskifte.

1928.

Skala

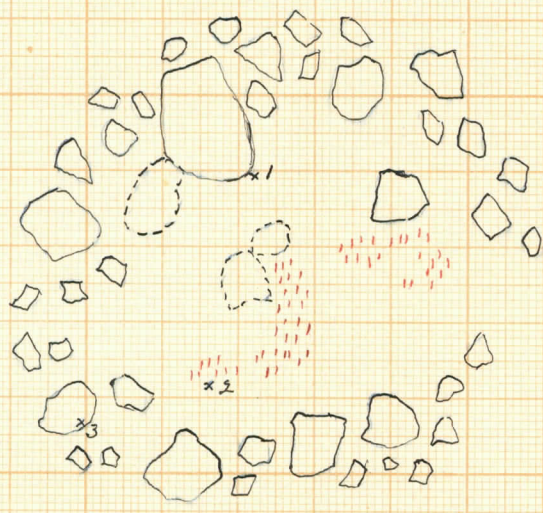
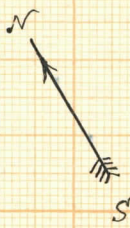
Jacob Tegenken.

1928.

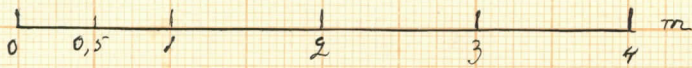
Kronoby, Hopsala by.

Rifinnöjen.
1928.

Röse n:o 12.

Skala

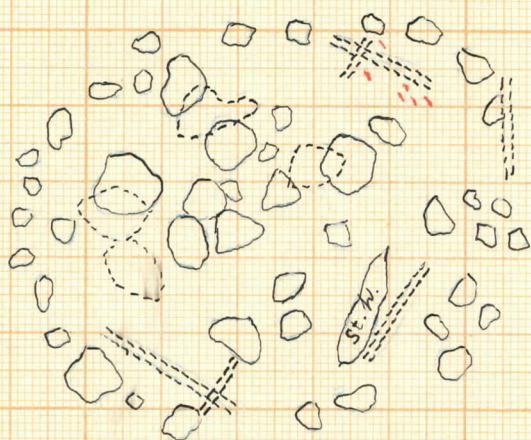
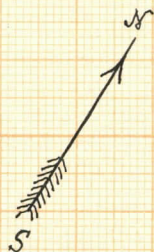
Jacob Tenggren.
1928.

Kronoby, Hopsala by.

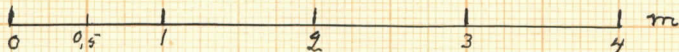
Rifinnöijen.

1928.

Röse n:o 13.

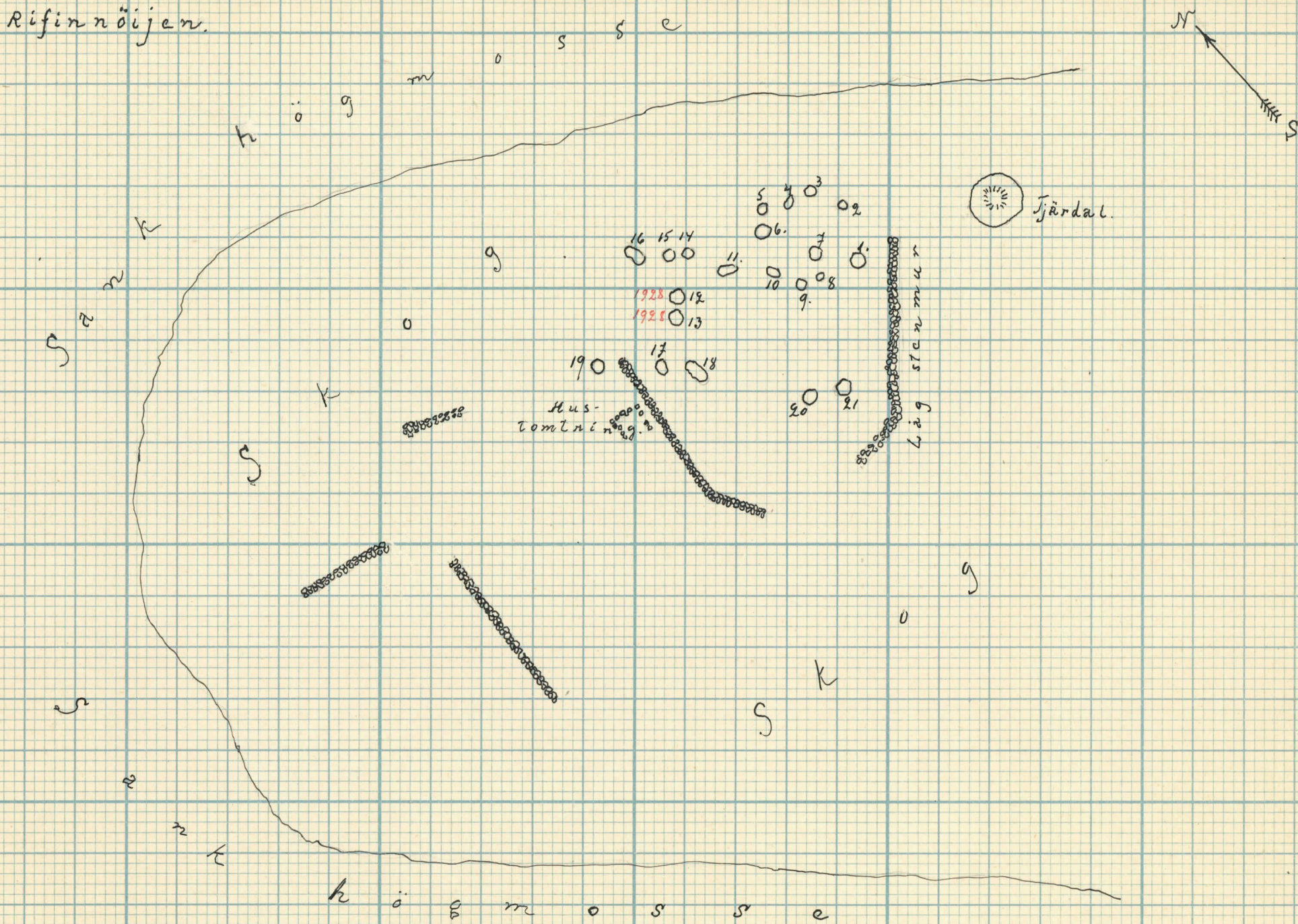
Skala

Jacob Tegengren.
1928.

KRONOVY.

Rifinnöjen.

Skala 0 5 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 m

Jacob Jägersper.
1928.

Kronoby.

Påras by, Björnviks lmn.,
Kuddberget. Röse n:o 1.

Påras by, Björnviks lmn.,
Kuddberget. Röse n:o 1 i
genomskäring.

Kåtabacken. Röse n:o 1.

Rifinnöjen. Röse n:o 12.

Rifinnöjen. Röse n:o 13.

Jacob Fegengren 1928.